

ogsaa meget forklarligt. Der er derfor de bedste Udsigter til, at denne udmærkede ny-zeelandske Lov vil falde sammen af sig selv. Naar den ikke gør det, hvad Times Korrespondent siger, idet han mener, at det ikke gaar an at ophæve den, er det, fordi der i de 10 Aar eller mere, som denne Lovgivning har bestaaet, har samlet sig en Mængde Interesser om den. Man er delvis bleven nødt til at indrette det økonomiske Liv efter den, saa at en pludselig Ophævelse af denne Lovgivning vilde medføre et økonomisk Kaos i det paagældende Land; hvis man altsaa vil bort derfra, maa man gøre det med Lempe og smaa Skridt. Men hvis det, som jeg her meddeler, er nogenlunde overensstemmende med Sandheden, saa indeholder det sandelig en meget stærk Advarsel for os mod at komme ind paa den Vej. Det er meget lettere at holde sig borte derfra end at komme bort derfra, naar man først har indlådt sig derpaa. Jeg har ikke noget imod, som jeg sagde første Dag, jeg havde Ordet, at stemme for, at Sagen overgives til Indenrigsministerens Undersøgelse, og efter den Maade, hvorpaa Indenrigsministeren har stillet sig, er jeg ogsaa overbevist om, at det vil blive en meget grundig og ikke alt for forceret Undersøgelse, som vil blive anstillet af Indenrigsministeren, og jeg lægger for saa vidt som ogsaa ved andre Lejligheder saa ogsaa denne Sag med Tryghed i Indenrigsministerens Haand. Jeg er overbevist om, at han vil behandle Sagen paa rette Maade, og derfor kan jeg stemme for Henvisningen, men hvis jeg var overtydet om, at Indenrigsministeren tog mod denne Henvisning med den Førudsætning, at han næste Aar vilde fremsætte et Forslag om tvungen Voldgift, turde jeg ikke driste mig til at stemme for Henvisningen.

N. Andersen: Jeg vil ikke lade Forhandlingen gaa til Ende uden at give de Udtalelser, der fra forskellige ærede Talere have lydt i Dag min Samstemning. Jeg vil først have Lov til at yde den højtærede Minister min Tak og Anerkendelse for den sunde og forstandige Betragtningensmaade, der fra først til sidst gik gennem den højtærede Ministers udførlige, og jeg kunde næsten sige udtømmende, Foredrag den 7. April. Den højtærede Minister viste ved dette Foredrag, at han ikke alene har fyldestgjort, hvad man kunde vente af Ministeren, nemlig at undersøge, hvad der paa dette Omraade er passeret her i vort Land, men at Ministe-

ren tillige har gjort sig det Besvær at skaffe sig Underretning om Forholdene i vore Nabolande, ja, saa godt som alle de civiliserede Lande, og tillige gennempløjet dette overmaade besværlige Aktstykke, som har givet Anledning til Forhandlingerne her, nemlig Loven om den australske tvungne Voldgift. Grundtonen i det Foredrag, som vi hørte den 7. April af den højtærede Indenrigsminister, stod i en velgørende Modsætning til den noget raske og overfladiske Maade, hvorpaa den ærede Ordfører (Jens Busk) behandlede den samme Sag. Det var nemlig en motiveret Paavisning af det umulige i i vort Land og i vor Tid at ordne den Slags Spørgsmaal ved Lov. Det var den Grundtone, der gik gennem den højtærede Ministers Udtalelser, og Ministeren var saa velvillig tillige at udtale, at efter hans Skøn vilde en Lovgivning paa det paagældende Omraade ikke være nødvendig hos os. Ministeren udtalte, og det er jeg ham taknemmelig for, at der var gjort et betydeligt Arbejde for ad Frivillighedens Vej at komme til en Ordning, men en langt bedre Ordning end den, som den australske Lov instituerer dernede. Deri har den højtærede Minister ganske Ret. Der slaas jo et Nummer op paa den Betragtning, der følger Indstillingen, at der i Henhold til den australske Lov skal være afsagt over halvtredsindstyve Voldgiftskendelser, og derved vil man mene, at der er afværget halvtredsindstyve Konflikter. Men den Betragtning er jo ganske urigtig, det er jo slet ikke sagt, at de paagældende Stridsspørgsmaal havde udviklet sig til Konflikter, hvis ikke man havde tvungen Voldgift. Det kunde have gaaet der, som det saa ofte gaar her, at man gennem forstandig og frivillig Forhandling kom til en Overenskomst, saa at Konflikten var undgaaet. Men lad gaa, lad os kun fastholde, at der i det gode Land Australien i Henhold til den udmærkede Lov virkelig er afviklet et halvt Hundrede Konflikter, hvad betyder det saa i Sammenligning med den Virksomhed, som er udfoldet her hjemme hos os i de senere Aar paa samme Maade ved Voldgiftsavgørelse af Tvistigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, men ad Frivillighedens Vej! Jeg skal der tillade mig at oplyse, at jeg har taget frem og undersøgt 6, altsaa en meget ringe Brøkdel, af vore 80 Arbejdsgiverorganisationer her i Landet, og set efter, hvor mange Sager de have haft til Behandling og Afgørelse ved Voldgift i Aaret 1902. Det viser sig da, at Murer-